

KELECSÉNYI LÁSZLÓ

Kettős vereség

avagy kilenc jelenet egy szerelemből
meg egy házasságból

KELECSÉNYI LÁSZLÓ (1947) Budapest

Szereplők:

Yvette, negyvenes évei elején járó szobrászművész

Gábor, szintén negyvenes ügyvéd, Yvette férje

Tamara, húsz év körüli énekesnő, Gábor szeretője

1.

Kívülről egy férfihang kezd beszélni.

GÁBOR Komolyan?... Nem, ma nem tudok... Sehogy se jön össze... Nem azért...
(*benéz, látja, hogy nincs senki, aztán visszahúzódik*) Holnap megcsöngetlek...
Igen, a szokott időben... Én is... Tudod jól... Nagyon...

YVETTE (*az utolsó mondatoknál oldalról belép*) Gábor! Kivel beszéltél?

GÁBOR (*még kintről*) Itthon vagy, szívem?... Senki, csak egy ügyfél.

YVETTE Tegeződsz vele?

GÁBOR (*belép, de nem válaszol a kérdésre, futólag megcsókolja az asszonyt*)
Szervusz, szívem. Mi újság? Történt valami?

YVETTE (*picit még gyanakodva*) Semmi az égvilágon. Ja, képzel, megismerkedtem egy lánnyal, egy fiatal lánnyal.

GÁBOR Hogyan?

YVETTE Benn voltam a Szövetségben, tudod, az új megrendelés ügyében. Persze semmit se tudtak mondani...

GÁBOR A szemetek.

YVETTE Azok. (*nézi a férje arcát*) Mi az a folt rajtad? Mutasd csak!

GÁBOR Folt, miféle folt?

YVETTE Ja, csak egy árnyék... Szóval, ahogy jöttem hazafelé, megláttam, hogy nyílt egy turkáló a megszűnt dohánybolt helyén...

GÁBOR Netán bementél?

YVETTE Kíváncsi lettem, hogy működik egy ilyen.

GÁBOR Vettél is valamit?

YVETTE Nem, de megismerkedtem valakivel.

GÁBOR Azzal a lánnyal.

YVETTE Vele, mondtam már.

GÁBOR Annyira érdekes volt?

YVETTE Hát lehet, hogy a te érdeklődésed is fölkelte volna.

GÁBOR Szívem!

YVETTE Jó, tudom, nem lesz több ilyen, megígérted...

GÁBOR (*végigdől egy fotelban*) Elég volt.

YVETTE Elég... nekem is. Szóval a lány, akivel összejöttem...

GÁBOR Mi is van vele?

A darabnak ez a változata az eredeti, kétrészes, egész estét betöltő dráma felolvasó-színházi alkalomra rövidített verziója.

YVETTE Elég érdekes csaj.
 GÁBOR Csaj?
 YVETTE Hogy mondjam másként? Csaj...
 GÁBOR Nem szoktál ilyen szavakat használni.
 YVETTE De ez csaj volt.
 GÁBOR Jó, akkor csaj ... Mi volt vele?
 YVETTE Meghívtam egy Camparira.
 GÁBOR Camparira? Eszeden vagy?
 YVETTE Nagyon izgalmas beszélgetés volt. Rólad is szó esett.
 GÁBOR Rólam? Két Campari közt? Képzem. Egyáltalán, hogy jutottatok odáig? Tudtommal a turkálóban találkoztatok, nem?
 YVETTE Persze, hogy ott. Össze is szólalkoztam vele.
 GÁBOR Nem ismerek rád.
 YVETTE Ugyanaz a blézer tetszett neki is.
 GÁBOR Megvetted? Hol van? Mutasd.
 YVETTE Sehol. Otthagytuk.
 GÁBOR Na, ilyenek vagytok. Előbb öltre mentek egy rongyért, aztán meg dobjátok.
 YVETTE Sokkal többet ért egy rongynál, amit mondott.
 GÁBOR Éspedig? Hallgatom.
 YVETTE Most miért vagy ilyen cinikus?
 GÁBOR Nem vagyok cinikus, csak kíváncsi. Hallgatlak.
 YVETTE Elveszed az ember kedvét az egészszől.
 GÁBOR Kezdd már el, kérlek!
 YVETTE Igazán nem is vagy rá kíváncsi.
 GÁBOR Van itthon Campari?
 YVETTE Ha meg nem ittátok azzal a kelekótya barátoddal.
 GÁBOR Nekem is jár egy korty.
 YVETTE Micsoda gyerek! Úgy viselkedsz, mint egy nagy gyerek. Nem, mint egy kisgyerek, egy óvodás.
 GÁBOR *(keresgél az italok közt)* Ez is jó lesz. *(tölt magának)* Te nem kérsz, szívem?
 YVETTE Ittam Tamarával.
 GÁBOR *(a név hallatán megremeg kezében a pohár)* Jég nincs?
 YVETTE Tudod jól, hol van.
 GÁBOR Tudom. *(jég nélkül iszik, egy hajtásra)*
 YVETTE Egs! Ez gyorsan ment.
 GÁBOR Tamara...
 YVETTE Ja, igen. Egyszóval arra tanított, hogy nem szabad törődni a múlttal. Zabálja az energiákat.
 GÁBOR Ki zabál? Mit zabál?
 YVETTE A múltad zabálja az energiáid, ha sokat rágódsz rajta.
 GÁBOR Szép gondolat.
 YVETTE Nincs kudarc, csak tapasztalat.
 GÁBOR Ezt is ő mondta?
 YVETTE Ó.
 GÁBOR Tamara?
 YVETTE Igen, Tamara.
 GÁBOR Konyhalélektan.
 YVETTE Lehet, hogy még fogunk találkozni. Megadtam neki a számomat.
 GÁBOR Az én okos feleségem, a Munkácsy-díjas szobrász egy turkálóban talál magának pszichológust. Mindenesetre két Campari olcsóbb, mint Winter doktor a tizenötzres órabérével. Nem is egy óra, csak negyvenöt perc.
 YVETTE Negyvenöt perc... és egy élet. *(elmélázva)* Az egész életem...
 GÁBOR Jaj, ne kezd elölről.

2.

Tamara és Gábor ülnek egymás mellett a Budapest Eye „városkerekén”.

TAMARA Tudod, tegnap történt valami.

GÁBOR Ne nagyon mozogj.

TAMARA Félsz?

GÁBOR Nem, csak olyan ingatag ez a fülke.

TAMARA A levegőben vagyunk. Majdnem repülünk. Nézd! A Bazilika. Emberek vannak az erkélyén. Sokan.

GÁBOR Szóval, mi történt tegnap?

TAMARA A koncert alatt, amíg ott voltál, biztonságban éreztem magam. Volt értelme annak az estének. De amikor elmentél...

GÁBOR Muszáj volt. Vártak rám.

TAMARA ...megint ott álltam az éjszakában, idegen emberek zajától szétszedve, függetlenül és egyedül. Akkor megvilágosodott valami. Ha akarnám, se tudnám úgy élvezni a céltalan éjszakákat, mint régebben. Rájöttem, most már mi a fontos. Csak azt harangozta az agyam, felnőttél, kislány, felnőttél, kislány... A menedzserem félt engem, röhejes. Tudja, hogy jó vagyok, s azt is, ha túlbonyolítjuk az életet, balhé lesz, égés. Ha a mi kettőnk szerelme tiszta és erős, ki fogunk tartani, ugye, Gábor? Tudni fogjuk, mikor adhatjuk fel a semmit a mindenért. Az élet igazságtalan játéka, hogy nem vagy szabad. De mégse irányíthatom már úgy az életemet, mint egy reménytelenségbe hulló lány, akit csak a szenvedély éltet. Vannak sokkal fontosabb dolgok. Amitől élet az élet. Létezik egy varázsszó. Mondd ki ezt a szót, Gábor! Kérlek, mondd ki! Itt, a világ tetején.

GÁBOR *(zavartan)* Miféle varázsszót?

TAMARA Nem mondasz semmit?

GÁBOR Nem szeretem, ha kényszerítenek.

TAMARA Én kényszerítenélek bármire is? Gyáva vagy.

GÁBOR Nem vagyok gyáva. Nem ígértem olyasmit, hogy szakítok a feleséggel. Hogy felrúgok mindent, amit felépítettem.

TAMARA Akkor mi ez az egész, ami köztünk van?

GÁBOR Sokat köszönhetek neked.

TAMARA Igazán?

GÁBOR Megváltoztattad az életem. Más embert teremtettél belőlem.

TAMARA Valóban?

GÁBOR Nem tudok úgy ébredni, hogy ne te legyél az első gondolatom.

TAMARA Tényleg?

GÁBOR Ha egy nap nem találkozunk, este már alig bírok magammal.

TAMARA Ez mind szép, főként, ha igaz.

GÁBOR Már arra gondoltam, hogy szétzúzom ezt az egészet. Itthagynék mindent, praxist, irodát...

TAMARA A feleségedet is?

GÁBOR *(rájön, mit mondott)* Mindent és mindenkit, csak téged nem.

TAMARA Ezek szavak, Gábor. Te a szócsavarás mestere vagy, abból élsz. De én a szívemet adom neked, te meg rám csapod a telefont, ha megjelenik a feleséged. Legalább becsülj annyira, hogy ezt nem teszed, ha már egyszer felhívsz.

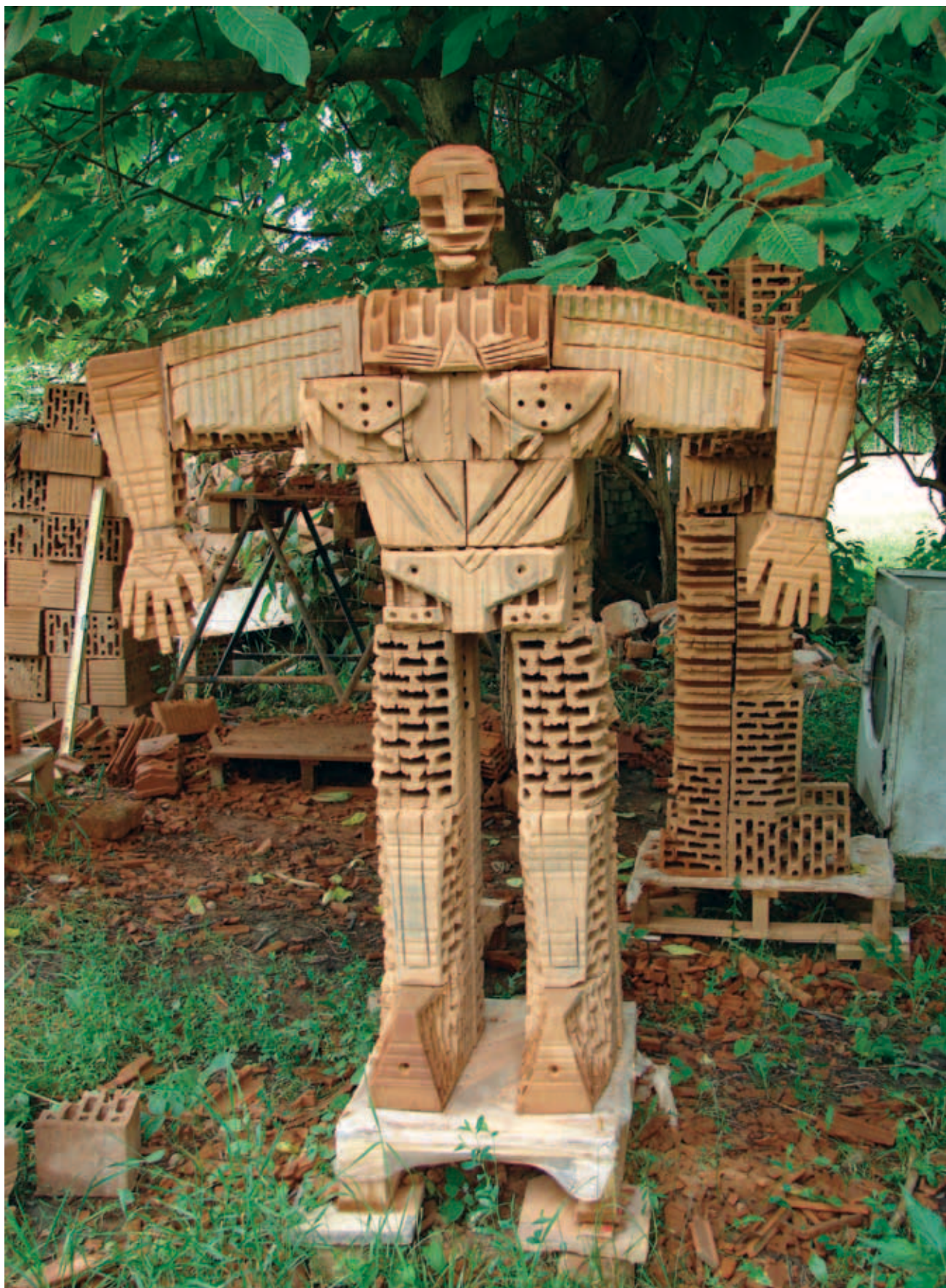
GÁBOR Értsd meg, ez nem olyan egyszerű. Yvette gyanakszik. Nem ismered őt, kettőnk közül, úgy értem, mi kettőnk közül ő az okosabb, ravaszabb.

TAMARA Nem érdekel, szarom le.

GÁBOR Nem tehetjük, Tamara. Csak óvatosan. Te nem tudod, mire képes.

TAMARA A szerelemhez is bátorságra van szükség. Ez pokol, ez a pokol. *(sírni kezd)*

BMZ, Őrző – vadász jóstartásban (Dél őrzője), 2016–17

BMZ, Őrző – káros hatások megsemmisítése tartásban (Észak őrzője), 2016–17

3.

A háttérben Tamara énekel.

GÁBOR *(idegesen besiet, magában beszél)* Csak ez hiányzott. *(Egy ideig némán hallgatja a dalt. Cigarettdát vesz elő, de nem gyújt rá, morzsolgatja, aztán összetöri a dohányrudat.)* Micsoda ötlet! *(előveszi a telefonját, megnézi a kijelzőt)* A rohadt életbe! *(hallgatja a dalt, miközben fel-alá járkál, majd megáll, bólint)* Igen, ez az, jól van. Jól csinálod, Tami.

A dal véget ér.

TAMARA *(izgatottan be)* Milyen voltam? Hogy tetszett? *(megölelné Gábort)*

GÁBOR *(elhárítja Tamara közeledését)* Jó, nagyon jó voltál.

TAMARA Csak ennyi? Így, simán? Jó voltam, persze hogy jó... ez a dolgom, hogy jó legyek, hogy jól énekeljek. Te meg el se akartál jönni. Csoda, hogy mégis itt vagy.

GÁBOR Tudod, kivel barátkoztál össze? Tudod te, kinek a kiállításán énekeltél?

TAMARA Nem érdekel. Az érdekel, hogy itt vagy, hogy veled lehetek.

GÁBOR Persze, muszáj volt eljönnöm.

TAMARA Muszáj?

GÁBOR Igen.

TAMARA Viccelsz?

GÁBOR *(rezignáltan)* Dehogyan.

TAMARA Meg se öleltél.

GÁBOR Sokan vannak.

TAMARA *(körülnéz)* Szerintem ketten vagyunk. *(átöleli Gábort)*

GÁBOR *(eleinte húzódozik, de aztán nem tud ellenállni a lánynak)* Csak óvatosan.

TAMARA Ne törődj velük! Ne törődj senkivel!

Miközben ölelkeznek, Yvette lép be két pohár pezsgővel a kezében. Gábor és Tamara nem veszik észre.

YVETTE *(összekoccintja a két poharat)* Csin-csin!

A pár szétválík. Gábor zavartan, Tamara kihívóan néz Yvette-re.

GÁBOR A feleségem...

TAMARA Komolyan?

YVETTE Szóval ő a kis pártfogoltad? Miatta vannak a kimaradozások? A szex nélküli éjszakák.

GÁBOR Ő Tamara.

YVETTE Tudom, most már mindent tudok.

TAMARA *(Yvette-hez)* Hidd el, hogy nem tudtam.

YVETTE Miért, ha tudod, akkor leszállsz róla?

GÁBOR Yvette, ne légy közönséges!

YVETTE Én vagyok közönséges?! Van pofád ezt mondani? Telehazudod a lakásunkat, és még neked áll följebb?!

GÁBOR Ne csinálj botrányt!

YVETTE Ti vagytok a botrány. És mióta tart ez a kis ... *(gúnyosan)* liezon?

TAMARA Micsoda? Li...? Nem mindegy, mióta?

YVETTE *(undorral méregeti a lányt)* De. Abszolút mindegy.

TAMARA Szeretem Gábort.

YVETTE Ezt a pofátlanságot! Gábor, állítsd le, mert nem állok jól magamért.

GÁBOR Menjünk innen!
 YVETTE Ezt tudod mondani? Hogy menjünk innen?
 GÁBOR Miért, ez jó neked?
 YVETTE Micsoda? Nem vagy eszeden.
 TAMARA Tényleg menjünk.
 YVETTE Szemetek!

Yvette a pezsgőket dühödten Gáborra lötytyinti. Tamara védelmezően Gáborra borul. Yvette zokogásban tör ki.

4.

Yvette hálószobája. Az asszony az ágyon hever, Gábor járkál, és a telefonba beszél.

GÁBOR *(egy üres gyógyszeres dobozt forgat a kezében)* Nem tudom pontosan, mennyit vett be... Nem tudom, hány tableta volt benne... Igen... Mikor jönnek?... Siessenek, kérem... *(kinyomja a telefont)* Yvette! Yvette! Miért csináltad? *(ütögeti az arcát)* Gyerünk, gyerünk! Várj, hozom a kávé. Mindjárt itt lesznek. Kimossák a gyomrod... *(kimegy)*
 YVETTE *(felül az ágyon, körülnéz)* Úristen! *(a haját igazgatja)* Micsoda éjszaka volt!... Utoljára kamaszkoromban aludtam ruhástól...
 GÁBOR *(hozza a kávé)* Yvette! Magadnál vagy?
 YVETTE Hol lennék egy ilyen nap után?
 GÁBOR Mit vettél be?
 YVETTE Altatót.
 GÁBOR Mennyit? Meg tudod mondani?
 YVETTE Két szemet.
 GÁBOR *(meglepetten)* Kettőt? Csak kettőt? Biztos? Akkor hol a többi? *(mutatja az üres dobozt)*
 YVETTE Szétszóródott. Itt kell lennie valahol a földön. *(nyújtózkodik)*
 GÁBOR *(letérdel, benéz az ágy alá)*
 YVETTE Gábor... te azt hitted, hogy én...
 GÁBOR Azt.
 YVETTE Normális vagy? Hogy ezért a majd megmondom, kiért...
 GÁBOR A mentőkért is telefonáltam. Mindjárt itt lesznek.
 YVETTE Te tényleg bediliztél. *(keserűen nevet)* Azt hitted, megszabadulsz tőlem?
 GÁBOR Nézd, Yvette...
 YVETTE Igen, mit néztek, Gábiel?
 GÁBOR Ez egy különleges eset volt.
 YVETTE Igazán? Elég különleges, hogy a megnyitámon csókolózik a férjem ezzel a...
 GÁBOR Én mondtam neked, hogy ne hívd meg őt, hogy keress mást.
 YVETTE Még neked áll feljebb?
 GÁBOR Nagyon nehéz sorsa volt.
 YVETTE Hogy jön ez ide? Egyáltalán, hogyan ismerkedtetek meg, hol szedtéd össze ...
 GÁBOR A védencem volt.
 YVETTE Tényleg? Üzletszerű kéjelgés?
 GÁBOR Ne légy gusztustalan!
 YVETTE Én? Gusztustalan?
 GÁBOR Közlekedési szabálysértés, illetve más minősítés.

YVETTE Kitalálom. Ittas vezetés.

GÁBOR Nincs jogosítványa se.

YVETTE Persze, honnan is lenne? A nép egyszerű gyermekének.

GÁBOR Nem születhet mindenki belvárosi értelmiségi családba.

YVETTE Ezt nem akarom hallani. Tehát vádlott volt.

GÁBOR Felmentették.

YVETTE A te segítségeddel. Aztán jött, ami jött.

GÁBOR Voltak enyhítő körülmények. Az eset napján veszítette el az édesanyját.

YVETTE Képzelem, milyen ékesszólóan érvelhettél. Hagyjuk ezt, nem érdekel. Ide figyelj, kedves férjem! Ha megtudom, hogy megint talákoztok, köztünk vége, érted, vége mindennek. A szíved legyen itt, s tőlem a faszod lehet máshol. Világos?

GÁBOR *(halkan és őszintétlenül)* Világos, persze.

5.

Tamara egyedül.

TAMARA *(lassan, szomorúan)* Semmim sincs. Senkim sincs. Nem tudtam belépni az életébe. Vannak, akik félnek szeretni. Egyedül vagyok, egészen egyedül. *(kis szünet után elgondolkodva)* Nem szabad szeretni. Senkit se szabad szeretni. A szerelem veszélyes. Kiránt magadból, aztán nézhetsz. Kiszolgáltatott leszel. *(megint szünet)* De nő vagyok. Mégiscsak szeretni akarok valakit. Érezni, hogy kellet valakinek, hogy odatartozom. Hogy engem, csakis engem akar valaki. Miért? Miért nincs senki? Miért? *(dudorászva tovább megy)*

6.

Gáborék lakása. Yvette és Tamara ülnek egymással szemben.

YVETTE Igyál még, Tami! Jó ez a viszki, ugye? *(tölt mindkettőjüknek)* Csin-csin.

TAMARA Nem lenne szabad. Megfogadtam Gábornak, hogy nem...

YVETTE Neki? Kinek is tettél te fogadalmat? Az én férjemnek?

TAMARA Gábornak.

YVETTE Mert még a férjem.

TAMARA Kidobtad.

YVETTE Hohó, ez nem úgy van. Csak küldtem neki egypár szükséges holmit, míg észre nem tér.

TAMARA Szerintem az eszénél van most is.

YVETTE Kötve hiszem. Majd ezután fog észre térni. Ebben biztos vagyok.

TAMARA Mitől?

YVETTE Ismerem a férfiakat, főként a férjemet. Tudom, hogy mi a fontos neki. Nem lehet az elmúlt tizenvalahány évet csak úgy eldobni.

TAMARA Szeretem Gábort, és ő is engem.

YVETTE Olyan biztos vagy ebben?

TAMARA *(némi bizonytalansággal)* Igen.

YVETTE Hát én a helyedben nem vennék rá mérget. Isten-isten. *(iszik)* Igyál csak, van utánpótlás.

TAMARA Te le akarsz itatni engem.

YVETTE Nem kell téged itatni. Megy ez neked magadtól is.

TAMARA Megfogadtam Gábornak, hogy nem iszom.

YVETTE Gábor, Gábor, mindig csak Gábor. Beszélgethetünk másról is, nem csak róla.

TAMARA Miről?

YVETTE Bármiről. Az életről, a te életedről. A jövődről. A karrieredről.

TAMARA Mit akarsz te tőlem?

YVETTE Ne gyanakodj! Semmi rosszat.

TAMARA Nem vagyok érdekes. Főként neked nem.

YVETTE Olyan nincs. Mindenki érdekes valamiképp. Te is.

TAMARA Na jó, lehet hogy érdekes vagyok.

YVETTE Na, ugye. Lazulj el, dobd le a cipőd, a gátlásaid, ha még vannak.

TAMARA Mi vagy te? Agykurkász?

YVETTE Dehogy, kicsim. Csak egy húszassal idősebb, azt hiszem, és annyival tapasztaltabb. Mármint nálad.

TAMARA Úgy beszélsz, mint az anyám.

YVETTE Aki meghalt.

TAMARA Ezt is tudod?

YVETTE Gábor említette volt.

TAMARA Említette volt? Jól nyomod.

YVETTE Sokat szenvedett?

TAMARA Anyám? Nem. Agyembólia. Két nap alatt ment el.

YVETTE Hány éves volt?

TAMARA Negyvennyolc.

YVETTE Pár év múlva én is annyi leszek. Ha belegondolok, hogy sorra kerülnék...

TAMARA Ne szarj be, te biztos nem úgy éltél, mint ő.

YVETTE Az lehet, könnyen lehet.

TAMARA Sok pénzt keresel, úgy értem, a szobrászattal?

YVETTE Nincsenek gondjaink.

TAMARA Elképzelem. Van mit a tejbe aprítani. Anyukám néha ezt mondogatta, ha nagyobb pénzhez jutott.

YVETTE Majd megmutatom a műtermem. De láttad a kiállításomat, bár akkor inkább mással voltál elfoglalva.

TAMARA Gábor nem akarta, hogy elvállaljam a szereplést.

YVETTE Hagyjuk őt ki ebből! Most nincs, most nem létezik.

TAMARA Kérek még, üres a poharam.

YVETTE Ez a beszéd. *(tölt)*

TAMARA *(iszik)* Ez jó.

YVETTE Nekem mondd? Kicsivel előbb kezdtem.

TAMARA Úgy érted, hogy te is?

YVETTE Alkoholista sose voltam, mindig tudtam, hol a határ, hol kell megállni. De a jó piát szeretem, és ez nagyon jó.

TAMARA *(újra kortyol)* Tényleg jó.

YVETTE Látod, van, amiben egyet tudunk érteni.

TAMARA Lehetséges.

YVETTE Sőt, talán nem csak ebben.

TAMARA Miben is?

YVETTE Nem érdekes, ne legyél annyira kíváncsi. *(tölt, iszik)*

TAMARA De, nagyon kíváncsi vagyok.

YVETTE Végül is művészek vagyunk mind a ketten.

TAMARA Élet... életművészek.

YVETTE Ez az. Mondd, Tami... ha szólíthatlak így, mindig érdekelt, mit érez egy ember, ha odaáll sok száz másik elé. Nagyon gáz? Néznek, nem is néznek, bámulnak, mint a birkák, te meg kiteszed magad, a lelked is.

TAMARA Hát ez az. Csak egy megoldás van. Befelé figyelni, csak magadra. Úgyse látod őket, szemedbe vakítanak a reflektorok... Áh, ezt nem értheted. YVETTE Dehogyanisnem. Értem én.

TAMARA *(felbátorodva)* Tudod, mit szeretnék? Játsszani.

YVETTE Azt csinálod, nem?

TAMARA Nem úgy értem. Játsszani, színházban. Szerepeket, olyanokat, aki én vagyok, meg nem is én vagyok.

YVETTE *(kis csodálkozással)* Szóval színésznő akarsz lenni?

TAMARA Gondolod, hogy menne? Szerinted milyen szerepek valók nekem?

YVETTE Talán egy-két Tennessee Williams-darab.

TAMARA Az kicsoda?

YVETTE Ja, te nem ismered, Tamikám... Az egy amerikai író. *(kioktató hangnemben)* Egy nagyon sikeres és nagyon jó író.

TAMARA Miket írt?

YVETTE Blanche, igen, az lehetnél.

TAMARA Ki az? *(nyújtja a poharát)* Adj még!

YVETTE *(tölt)* Tessék. Szóval Blanche. Hogy ki az? Egy nő, kicsit idősebb nálad. Menekülnie kell az otthonából, mert ég a lába alatt a talaj, és elmegy a testvéréhez...

TAMARA Mi az, hogy ég a lába alatt a talaj?

YVETTE Pasik, szerelmi csalódás, pia... Tudod, hogy megy ez.

TAMARA Na, kösz. Ezt osztanád rám?

YVETTE Jó szerep. Hálás szerep. Nagy szerep.

TAMARA Köszönöm. Nem kell. Ez nem kell.

YVETTE Szerelmes kislányokat akarnál játszani?

TAMARA Valami mást. Olyat, ami fölemel, amitől többnek érezhetem magam.

YVETTE Mást, mint aki vagy?

TAMARA Szerinted mi vagyok? Ki vagyok?

YVETTE Szerintem te sem tudod.

TAMARA De mégis. Szerinted?

YVETTE Ha megmondanám...

TAMARA Mondd csak. Vagy olyan rettenetes, amit mondanál? Ki vele, gyereünk!

YVETTE Te készen vagy, kislány. Megint leittad magad. Ahogy szoktad. Ezért nem lesz belőled soha semmi. Érted? *(lassan, tagolva mondja)* Soha, semmi.

Hirtelen Gábor lép elő.

GÁBOR *(dühösen)* Elég! Ebből elég. Ezért hívtál ide, hogy azt hallgassam, hogyan basztatod őt?

YVETTE Bravó, ügyvéd úr! Népszerű lesz a fiatalok körében, ha a tárgyalásain is így szólal meg. Az alkoholisták védőszentje...

GÁBOR Yvette, elég legyen! *(Tamarához)* Gyere, Tami, menjünk innen. *(nyúl a lány felé, de az nem tud felállni)*

YVETTE Látod. A kis védenced. Totál kikészült.

Gábor felnyalábolja Tamarát, és kitámogatja.

YVETTE Vigyed csak! Vidd a pokolba, vagy akárhová. *(egyedül maradva leborul és zokog)*

7.

Tamara idegesen járkál, Gábor ül.

GÁBOR Mi van, szívem? Bánt valami?

TAMARA Nem, semmi bajom nincs.

GÁBOR Nem hiszem. Látom, hogy valami nincs rendben veled. Ismerlek már annyira.

TAMARA De hidd el, hogy semmi bajom nincsen.

GÁBOR Mégse hiszem.

TAMARA Ne csináld ezt velem!

GÁBOR Szóval, minden jól van?

TAMARA Jól.

GÁBOR Akkor miért sírtál?

TAMARA Én? Sírtam? Mikor?

GÁBOR Ma reggel. Hallottam a fürdőszobából.

TAMARA Nem érdekes.

GÁBOR Sírtál vagy nem?

TAMARA *(nem túl őszintén)* Tévedtél.

GÁBOR Szóval tévedtem? Na jó.

TAMARA Gábor, akarok tőled kérni valamit.

GÁBOR Mit, szívem?

TAMARA Kellene egy kis pénz.

GÁBOR Mennyi?

TAMARA Illetve nem is kicsi.

GÁBOR *(meglepve)* Nemrég adtam.

TAMARA Ez most más.

GÁBOR Mi más? Láttál egy jó ruhát? Vagy valami piperét?

TAMARA Nem egészen.

GÁBOR Akkor mire kell?

TAMARA Szóval adnál nekem?

GÁBOR Ha megmondod, mire kell, adok.

TAMARA De épp az lenne jó, ha nem kérdeznéd.

GÁBOR Csak adnék? Hát ez nem fog menni. Mi vagyok én, bankautomata? Az nem kérdez vissza. Tudod, hogy mindig adtam, ha szükséged volt rá. De mióta együtt vagyunk, szeretném tudni, mire megy a lé, a zse, ahogy te mondod.

TAMARA Ez olyasmi, amit nekem kell megoldani.

GÁBOR Nem, Tamara, nekünk együtt kell megoldani a problémáinkat. Együtt vagyunk, együtt élünk, együtt oldjuk meg, amit kell. Vagy megmondod, mi az, amire kérsz, vagy...

TAMARA Vagy nem adsz?

GÁBOR Úgy van. Nem adok.

TAMARA Terhes vagyok.

GÁBOR Micsoda? Ez igaz?

TAMARA Persze, hogy igaz.

GÁBOR *(lelkesen)* Nem hiszem el, hogy nekem, hogy nekünk...

TAMARA Gondolod, hogy viccelek?

GÁBOR *(átöleli Tamarát)* Hogyan fogjuk hívni?

TAMARA *(meglepetéssel)* Kit?

GÁBOR Kit? A gyereket. A gyerekünket.

TAMARA Gábor...

GÁBOR Gábornak, énutánam? Azt is tudod már, hogy fiú lesz?

TAMARA Dehogyan tudom. Gábor! Nem akarom megtartani...

GÁBOR Hogyhogy nem? Az nem lehet. Miért nem?

TAMARA Nem tudom, csak azt, hogy nem akarom megtartani.
 GÁBOR Nem szeretsz?
 TAMARA De igen, szeretlek.
 GÁBOR Akkor miért nem?
 TAMARA Nem vagyok kész. Semmi vagyok, senki vagyok, érted?
 GÁBOR A mindenem vagy.
 TAMARA De én nem vagyok minden. Én csak egy lány vagyok, aki akar még valamit az élettől.
 GÁBOR Nekünk nem lett gyerekünk. Yvette addig járt abortuszokra, amíg...
 TAMARA Értem, nem vagyok olyan sötét.
 GÁBOR Már hogy lennél sötét? De ez a kis élet a miénk.
 TAMARA Elsősorban az enyém lenne, ha...
 GÁBOR Közös.
 TAMARA Énbennem van.
 GÁBOR (*Tamara hasára teszi a kezét*) Igen. Itt van.
 TAMARA Egy ideig.
 GÁBOR Kilenc hónapig.
 TAMARA Addig se.
 GÁBOR Ne csináld ezt!
 TAMARA Ha nem adsz rá, akkor is...
 GÁBOR Akkor mit csinálsz?
 TAMARA Kérek mástól.
 GÁBOR Kitől?
 TAMARA Az az én dolgom.
 GÁBOR Ez közös ügy, Tamara! A mi ügyünk.
 TAMARA Akkor adj rá pénzt. Nagyon kérlek. Szépen kérlek.
 GÁBOR Nem, Tamara, erre nem adhatok. Tudod, hogy mennyire szeretlek, hogy mindent odaadtam érted. Hogy kiléptem a régi életemből. Hogy feladtam majdnem mindent, amiért éltem. De ezt nem. Ezt ne kérd tőlem.
 TAMARA Sajnálom.
 GÁBOR Mi az, hogy sajnálsz? Egy életet sajnálsz, akit el akarsz tüntetni a világból?!
 TAMARA Miért nem vigyáztál jobban!
 GÁBOR Együtt csináltuk.
 TAMARA (*kényszeredetten*) Együtt, persze hogy veled együtt. Nem is mással.
 GÁBOR Ez nem hangzott túl őszintén.
 TAMARA Mit csináljak? Ma ilyen a kedvem.
 GÁBOR Aludjunk rá egyet, kérlek.
 TAMARA Most el kell mennem.
 GÁBOR Ilyenkor? Hová? Mindjárt éjfél.
 TAMARA Nem áll meg az élet ilyenkor sem.
 GÁBOR Tamara, ha arra készülsz, hogy...
 TAMARA Nem készülök semmire. Főképp arra nem, amire gondolsz.
 GÁBOR Tami...
 TAMARA Tessék.
 GÁBOR Van valakid?
 TAMARA Gábor, hogy kérdezhetsz ilyet?
 GÁBOR Hogy azért nem akarod... a gyereket, a gyerekünket.
 TAMARA Fogd már fel, hogy ez nem más miatt van. Még csak temiattad sem. Magam miatt.
 GÁBOR Önző vagy. Nem gondolsz senkire, csak magadra.
 TAMARA Lehet, de ez most nem érdekel. (*elmegy*)
 GÁBOR Tamara!... Tami!

8.

Tamara egy fellépésen énekel a háttérben. Yvette hallgatja a lányt.

YVETTE (*magában*) Jól csinálja... A kedvenc számom... Mallorcán folyton ezt nyúzta az a fekete tenorista...

TAMARA (*belép*) Yvette, jól látom, te vagy az?

YVETTE Annyira megváltoztam?

TAMARA Nem, csak valahogy más vagy. Szabadnak látszol.

YVETTE Kicsit kalandoztam a világban. Kerestem a jövőmet, a helyemet.

TAMARA És megtaláltad?

YVETTE Még nem tudom, lehetséges. De neked nagy sikered van.

TAMARA Játszunk, és színpadon vagyok, ez a fontos, csak ez a fontos. Szabad vagyok, egészen szabad.

YVETTE Megértem, igen, ez nagyon fontos, semmi nincs ennél fontosabb, ugye?

TAMARA (*fürkésző pillantással*) Igen, miért is ne? Jövő hónapban megyünk külföldre.

YVETTE Akkor váltjuk egymást, mert én meg végleg hazajöttem. Elég volt az otthontalanságból meg az idegen férfiaktól. Talán még nem felejtették el, hogy szobrász vagyok, és talán még én se felejtettem el mindent.

TAMARA (*leül, nézi a sminkjét, igazgatja a haját*) Tudod mit, unom már ezeket a lelkes fiúkat, a zenekaromat. Menjünk el kettesben valahová.

YVETTE És Gábor? Nincs itt? Vele mi van?

TAMARA A férjed? Jó ideje nem láttam. Semmi se tudok róla.

YVETTE Tami, ez igaz? Szakítottatok?

TAMARA Nem éppen. Csak elment. Vagy én mentem el. Nem is tudom már pontosan, hogy volt.

YVETTE Tami, ennyi? Az a hatalmas szerelem, ami köztetek volt, amiért otthagyt engem?

TAMARA Hatalmas szerelem? (*közben átöltözik*) Nem tudom, hogy az volt-e. Lehet, nem tudom.

YVETTE Van valaki más az életedben?

TAMARA Folyton jönnek a pasik. Neked is jutna belőlük. (*nevet*) De mind csak dugni akarnak. Néha persze behúzik egyet-egyét. Bírom őket.

YVETTE Szóval egyedül vagy?

TAMARA Ha úgy vesszük, egyedül. Mindig egyedül van az ember. A nők főként. Ha nincs szerelem, ez van helyette. Mi a rossz benne? Szerinted?

YVETTE És nem tudsz Gáborról semmit. Pedig azt hittem...

TAMARA Mit hittél? Hogy a szoknyám szélén ül, hogy itt csápol valahol? Tévedsz.

YVETTE Ennyit ért az egész? Ezért dobta el mindenét, majdnem mindenét?

TAMARA Picinyem, ha tudtam volna, hogy ennyire szereted, békén hagytam volna.

YVETTE Ezt most mondod? Ezt így mondod?

TAMARA Mondhatnám másként is. Gábor egy beszari alak. Családanyát akart faragni belőlem. Nem az én világom.

YVETTE (*meglepetéssel*) Gyereketek lett volna?

TAMARA (*közben elkészül az öltözködéssel, nem felel*)

YVETTE Hallod? Felelj már!

TAMARA Nem vállaltam. Nem vagyok egy anya típus.

YVETTE Na, erre tényleg inni kell valamit.

TAMARA Mondtam már, hogy menjünk innen. Csak azt nem tudom, hová. Nem tudsz egy jó helyet? (*kimennek*) Gyere!

9.

Yvette lakása. Csengetnek. Yvette ajtót nyit.

YVETTE Mi az? Nincs meg a kulcsod?

GÁBOR Mit tudom én, hol van.

YVETTE Gyere beljebb! Ül le egy kicsit! Kérsz valamit?

GÁBOR Nem akarok sokáig alkalmatlankodni.

YVETTE Azért maradhatnál. Egy kávé? Vagy leszoktál?

GÁBOR Jó, nem bánom, mára már nincs több ügyem.

YVETTE Délután nincsenek tárgyalások.

GÁBOR Otthagytam az ügyvédi irodát. Egy multinál vagyok. Több a pénz.

YVETTE Több a pénz?... Halálra keresed magad?

GÁBOR Azt talán nem, de új feladat, új kihívások. Tudod, hogy mindig szerettem a kihívásokat.

YVETTE Emlékszem. Meg az új szerelmeket.

GÁBOR Szerelem? Az a program jegelve van. Rizikós.

YVETTE Épp most mondod?

GÁBOR Mikor mondtam volna? Mielőtt megtanultam, nem mondhattam. Mindent elveszítettem, mindent.

YVETTE Úgy érted, Tamarát?

GÁBOR (*mintha máshol lenne*) Tamara? Mi van vele? Tudsz róla valamit?

YVETTE Pár hete voltam egy koncertjén. Beszélgettem vele. Kicsit bebasztunk utána.

GÁBOR Bebasztatok? Na, erről ráismerek. De hogy ti együtt ittatok? Az őselenségek? Ez nekem rázós.

YVETTE Egész rendes csaj. Végül is megállt a lábán. Elindult a karrierje, sikerei vannak.

GÁBOR Megállt a lábán? A piálás végén is? Vagy te vitted haza valahová taxin?

YVETTE (*nevetve*) Tévedsz. Ő hozott haza engem. Közben elmesélt mindent rólad... rólatok, te hős apa!

GÁBOR (*érezékenyen*) Ezt hagyjuk. Erről nem akarok beszélni.

YVETTE Megértelek, én már mindenkit megértek. Abból a dologból úgysem lett semmi.

GÁBOR Nem. Nem lett semmi. Elvetette a gyerekünket.

YVETTE Ő nem bánta meg.

GÁBOR Fontosabb volt, hogy minden második este szétcsapja magát. Én meg mehettem utána az éjszakába, keresni, hogy melyik romkocsmában iszik. Meg hogy éppen kivel, milyen új hódítással. Áh, elég volt belőle!

YVETTE Gábrriel, te szegény... Hol rontottátok el?

GÁBOR Hagyjál ezzel, nem tudom, ne beszéljünk róla!

YVETTE Te még mindig szereted, legalábbis nem vagy közömbös iránta.

GÁBOR (*suttogva*) Egy kurva, csak egy kurva.

YVETTE Ne légy ilyen szigorú életed legnagyobb szerelmével.

GÁBOR (*rádöbben, mit mondott*) Nem, nem igaz...

YVETTE Manapság különben mindenki az. Legalábbis egy kicsit.

GÁBOR (*elérzékenyülve*) Olyan szép lehetett volna.

YVETTE Persze, a gyerek, akivel én nem tudtam neked szolgálni. De ő sem. Rossz nőket fogtál ki, Gábor. Nem kellett volna művészekkel kezdened. Nem művészekkel kellett volna kezdened.

GÁBOR Amikor megismertem, táncolt körülöttem a világ. Két éve, éppen két évvel ezelőtt.

YVETTE Összekészítettem neked egypár cuccot, amit a telefonban kértél.

GÁBOR A világ tetején jártunk.

YVETTE Ott van a bőrönd.
 GÁBOR Nem volt nálunk boldogabb pár.
 YVETTE Viheted.
 GÁBOR Jó, elviszem.
 YVETTE És?
 GÁBOR Mit és?
 YVETTE Hogy lesz ezután, te hősszerelmes?
 GÁBOR Hogy lenne? Élek, ahogy lehet.
 YVETTE Ha nem lehet, amit akarsz, akard, amit lehet.
 GÁBOR *(alaposan végigméri az asszonyt)* Tudsz még ilyen szentenciákat?
 Mondjál még!
 YVETTE Nem akarok én semmit sem tőled. Már nem.
 GÁBOR Akkor megyek.
 YVETTE Jó, menj csak.
 GÁBOR Ha találsz még valamit...
 YVETTE Utánad küldöm.
 GÁBOR Majd megadom a címem. *(nem mozdul)*
 YVETTE Jó. Várj, segítek. *(elindul, hogy kitérje az ajtót, de az nem nyílik)*
 GÁBOR Bezártad?
 YVETTE Dehogyan zártam.
 GÁBOR Várj, majd én. *(leteszi a bőröndöt, rázza a kilincset)* Nem nyílik.
 YVETTE Nem nyílik.
 GÁBOR Nem.

Még próbálkoznak egy ideig, de az ajtó továbbra sem nyílik ki. Aztán mindketten dörömbölnek, egyre dühöttebben. Yvette és Gábor egymást nézik.

V é g e

